

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. S. wystąpił do Sądu Rejonowego w Ciechanowie z wnioskiem o podział majątku wspólnego jego oraz byłej żony E. S.. We wniosku wskazał, że do majątku wspólnego wchodzi nieruchomości gruntowa zabudowana, położona w C. przy ulicy (...) oraz ruchomości stanowiące wyposażenie domu. Wniósł również o rozliczenie nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny. Zaproponował podział majątku wspólnego poprzez przyznanie wszystkich składników tego majątku (nieruchomości gruntowej zabudowanej oraz ruchomości) na wyłączną własność uczestniczki postępowania E. S. z zobowiązaniem jej do spłaty na jego rzecz kwoty stanowiącej połowę wartości majątku wspólnego, płatnej w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Wniósł też o zobowiązanie uczestniczki postępowania do zwrotu nakładów poczynionych z jego majątku osobistego na majątek wspólny stron postępowania oraz zwrotu wydatków poniesionych przez niego na poczet spłaty kredytów zaciągniętych w trakcie trwania wspólności majątkowej. Wnioskodawca wskazał jednocześnie, iż w przypadku gdyby uczestniczka postępowania nie wyraziła zgody na zaproponowany przez niego podział majątku wspólnego, należy zarządzić sprzedaż składników majątku wspólnego i podział uzyskanej ze sprzedaży ceny pomiędzy strony postępowania (k. 3-5).

Uczestniczka postępowania E. S. co do zasady przyłączyła się do wniosku o podział majątku wspólnego, z tym zastrzeżeniem, że nie wyraziła zgody na ewentualną sprzedaż składników majątku wspólnego. Wniosła o ich przyznanie na swoją rzecz. Jednocześnie wniosła o ustalenie i rozliczenie wydatków poczynionych przez nią na majątek wspólny, stanowiących spłaty kredytów zaciągniętych przez strony w czasie trwania wspólności majątkowej (k. 47-51).

W dniu 5 czerwca 2020 r. wnioskodawca zmodyfikował swój wniosek w ten sposób, że wnosił o sprzedaż cywilną składników majątku wspólnego i podział sumy uzyskanej ze sprzedaży (k. 77-78 i k. 79).

Uczestniczka postępowania nie zgadzała się z takim sposobem podziału majątku wspólnego. Podtrzymywała swoje stanowisko i żądała przyznania na jej rzecz własności nieruchomości i ruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego (k. 79).

W dniu 26 czerwca 2020 r. uczestniczka postępowania wskazała, że strony ustaliły wspólnie wartość majątku wspólnego w ten sposób, że wartość nieruchomości oszacowana została na kwotę 550.000,00 zł, natomiast wartość ruchomości na kwotę 8.000,00 zł (k. 82). Z kolei pismem z dnia 10 września 2020 r., podtrzymując dotychczasowe stanowisko i zgłoszone żądania, uczestniczka postępowania podniosła, że w ramach rozliczenia swych nakładów na majątek wspólny zgłasza kwotę 147.307,41 zł (k. 161-163).

Wnioskodawca, pismem z dnia 7 października 2020 r., potwierdził fakt uzgodnienia wartości składników majątku wspólnego. Wniósł dodatkowo o ustalenie, że poniósł nakłady na majątek wspólny ze swojego majątku osobistego w postaci spłaty czterech rat za meble kuchenne w łącznej kwocie 3.011,90 zł. Tym samym wnosił o ustalenie, że łączna kwota nakładów poniesionych przez niego z majątku osobistego na majątek wspólny wynosi 53.569,31 zł (k. 177-185).

Sąd ustalił, co następuje:

P. S. i E. S. zawarli związek małżeński w dniu 24 lutego 2001 r. w C.. Od chwili zawarcia małżeństwa strony łączyła ustawowa wspólność majątkowa. Dopiero umową z dnia 29 września 2010 r. (Akt Notarialny Rep. A Nr (...)) ustanowili rozdzielną majątkową.

Natomiast w dniu 21 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Płocku rozwiązał przez rozwód małżeństwo zawarte pomiędzy P. S. a E. S. z domu K. z winy obu stron.

dowód : Akt Notarialny z dnia 29 września 2010 r. – Rep. A Nr 8559/2010 (k. 8-9) i wyrok Sądu Okręgowego w Płocku z dnia 21 stycznia 2014 r. (k. 12)

W dniu 22 stycznia 2007 r. wnioskodawca i uczestniczka postępowania otrzymali na mocy umowy darowizny od (...) (rodziców E. S.) nieruchomość stanowiącą działkę gruntu położoną w C., obręb 60 K., oznaczoną w ewidencji gruntów numerem ewidencyjnym (...) o powierzchni 0,1513 ha. Na przedmiotowej działce, małżonkowie S. wybudowali dom jednorodzinny. Dla przedmiotowej nieruchomości Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą nr (...).

bezsporne

Na budowę i wykończenie domu wznoszonego na przedmiotowej nieruchomości małżonkowie P. P. i E. S. zaciągnęli dwa kredyty w (...) Banku S.A. Najpierw w dniu 31 sierpnia 2007 r., na mocy umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), udzielono im kredytu w wysokości 250.000,00 zł, denominowanego (waloryzowanego) w walucie (...). Natomiast w dniu 15 października 2009 r., na mocy umowy kredytu na cele mieszkaniowe nr (...), udzielono im kredytu złotówkowego w wysokości 80.000,00 zł. Następcą prawnym (...) Banku S.A. jest (...) Bank (...) S.A.

bezsporne

Na dzień ustania wspólności majątkowej, wartość nieruchomości będącej własnością byłych małżonków S., położonej w C. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą nr (...), wynosiła 550.000,00 zł.

bezsporne

Małżonkowie S. na dzień ustania wspólności posiadali również: zestaw mebli kuchennych (...) o wartości 5.000,00 zł, sprzęty kuchenne tj. zmywarkę, piekarnik, płytę gazową i lodówkę o łącznej wartości 1.140,00 zł, materac (...) o wartości 500,00 zł, komplet sześciu krzeseł z elementami sztucznej skóry o łącznej wartości 160,00 zł, 2 hokery z elementami sztucznej skóry o łącznej wartości 160,00 zł oraz 2 fotele (...) o łącznej wartości 200,00 zł.

bezsporne

Aktualnie z nieruchomości wspólnej i budynku tam usytuowanego korzysta E. S.. P. S. mieszka obecnie w W..

bezsporne

Po ustaniu wspólności P. S. zakupił i zamontował w domu wzniesionym na nieruchomości wspólnej 3 drzwi wewnętrzne, za łączną kwotę 1.800,00 zł.

dowód : potwierdzenie przelewu (k. 115) i zeznania stron (k. 212-214 00:19:51-01:15:12)

Wnioskodawca P. S. w okresie od października 2010 r. do kwietnia 2011 r. dokonał samodzielnie spłaty kredytów zaciągniętych na cele mieszkaniowe w łącznej wysokości 12.345,00 zł. W dniu 16 września 2011 r. uczestniczka postępowania zwróciła mu, na poczet tych wpłat, kwotę 3.100,00 zł.

Natomiast w dniu 5 grudnia 2014 r. Bank (...) (obecnie (...) Bank (...) S.A.), w związku z powstałą zaległością pobrał z rachunku wnioskodawcy kwotę 1.576,41 zł, tytułem pokrycia zadłużenia z tytułu kredytu złotówkowego.

dowód : potwierdzenia przelewów (k. 89-99), pismo Banku (...) S.A. z dnia 8 grudnia 2014 r. (k. 150) i zeznania stron (k. 212-214 00:19:51-01:15:12)

W okresie od maja 2011 r. do sierpnia 2011 r. strony w równych częściach regulowały raty kredytów zaciągniętych na cele mieszkaniowe.

bezsporne

Natomiast w okresie od września 2011 r. do chwili obecnej, to uczestniczka postępowania E. S. samodzielnie spłacała raty kredytów zaciągniętych na cele mieszkaniowe.

W okresie od 1 września 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. dokonała ona spłaty kredytu denominowanego (waloryzowanego) w walucie (...), udzielonego stronom w dniu 31 sierpnia 2007 r., w łącznej wysokości 100.511,19 zł.

W tym samym okresie dokonała też spłaty kredytu złotówkowego, udzielonego stronom w dniu 15 października 2009 r., w łącznej wysokości 32.247,81 zł (pomniejszonej o kwotę 1.576,41 zł, która pobrana została tytułem spłaty raty kredytu od wnioskodawcy P. S.).

Tym samym uczestniczka postępowania E. S. w okresie od 1 września 2014 r. do 31 grudnia 2020 r., tytułem spłaty kredytów zaciągniętych na cele mieszkaniowe spłaciła łącznie 132.759,00 zł.

dowód : zestawienie (...) Banku (...) S.A. z dnia 15 marca 2021 r. (k. 251-253), zestawienie (...) Banku (...) S.A. z dnia 15 marca 2021 r. (k. 254-255), pismo Banku (...) S.A. z dnia 8 grudnia 2014 r. (k. 150) i zeznania stron (k. 212-214 00:19:51-01:15:12)

Strony w czasie trwania wspólności majątkowej zaciągnęły również kredyt na zakup i montaż mebli kuchennych. Wnioskodawca P. S., po ustaniu wspólności, spłacił 4 raty tego kredytu w łącznej wysokości 3.011,90 zł.

dowód : potwierdzenia przelewów (k. 186-187) i zeznania stron (k. 212-214 00:19:51-01:15:12)

Sąd dokonał powyższych ustaleń w oparciu o powołane wyżej dowody, przy czym istotna część okoliczności ostatecznie okazała się niesporna.

Nie było sporne to, kiedy strony zawarły związek małżeński i kiedy została ustanowiona rozdzielność majątkowa. Niezależnie, powyższe zostało potwierdzone stosownymi dokumentami.

Skład majątku wspólnego oraz ich wartości zostały uzgodnione przez strony.

Niespornymi faktami było zaciągnięcie przez strony dwóch kredytów na poczet budowy i wykończenia domu jednorodzinnego (kredytu denominowanego/waloryzowanego w (...) i kredytu złotówkowego) oraz kredytu zaciągniętego na zakup i montaż mebli kuchennych.

Nie było też sporne, kto i w jakim okresie dokonywał spłat tych kredytów po ustaniu wspólności majątkowej. Strony na rozprawie w dniu 6 listopada 2020 r., zgodnie podały, że w okresie od ustania wspólności majątkowej do kwietnia 2011 r. to wnioskodawca dokonywał spłat rat kredytowych, w okresie od maja 2011 r. do sierpnia 2014 r. strony w równych częściach partycypowały w spłacie kredytów, a w okresie od września 2014 r. to wyłącznie uczestniczka postępowania spłacała te kredyty. Przy czym uczestniczka postępowania nie negowała tego, że w tym okresie powstała zaległość w wysokości 1.576,41 zł, która została potrącona z rachunku wnioskodawcy.

Uczestniczka postępowania nie zakwestionowała również tego, że po ustaniu wspólności majątkowej wnioskodawca spłacił 4 raty kredytu zaciągniętego w celu nabycia i montażu mebli kuchennych w łącznej wysokości 3.011,90 zł. Wysokość tych wpłat dodatkowo potwierdzają dokumenty przelewów bankowych.

Ustalenie konkretnych kwot, stanowiących wpłaty dokonane przez każdą ze stron, sąd ustalił w oparciu o dokumenty przelewów bankowych, przedłożonych przez wnioskodawcę, a niekwestionowanych przez uczestniczkę postępowania oraz w oparciu o nadesłane pisma i zestawienia Banków, których żadna ze stron nie kwestionowała. Zresztą wysokość spłat kredytów mieszkaniowych, dokonanych w okresie październik 2010 r. – kwiecień 2011 r. przez wnioskodawcę w łącznej wysokości 12.345,00 zł, wprost przyznała uczestniczka postępowania na stronie 4 swego pisma z dnia 10 września 2020 r. (k. 162). Przy czym sąd uwzględnił również tę okoliczność, że na poczet tych wpłat wnioskodawca otrzymał od uczestniczki postępowania w dniu 16 września 2011 r. kwotę 3.100,00 zł, co przyznał na stronie 5 swego pisma z dnia 24 czerwca 2020 r. (k. 88).

W tym samym piśmie żąda rozliczenia swego nakładu na nieruchomości wspólną, polegającego na nabyciu i zamontowaniu 3 drzwi wewnętrznych, o wartości 1.800,00 zł. Na potwierdzenie powyższego dołączył dokument przelewu z 15 maja 2012 r. (k. 115). Uczestniczka postępowania nie zakwestionowała powyższego.

W toku tego postępowania, sąd przeprowadził również dowód z przesłuchania stron. Co do zasady zeznania stron potwierdziły wszystkie te okoliczności.

Sąd nie dał natomiast wiary tym zeznaniom wnioskodawcy, iż strony umówiły się i uzgodniły, że od września 2014 r. uczestniczka postępowania przejęła na siebie obowiązek spłaty kredytów mieszkaniowych. Zeznania te nie mogły zostać uwzględnione, albowiem uczestniczka postępowania od samego początku kwestionowała powyższe, a nie ma jakichkolwiek innych faktów czy przesłanek, które choćby uprawdopodobniłyby, że takie porozumienie między stronami zostało zawarte.

Zresztą samo ustanowienie rozdzielnosci majątkowej między stronami przeczy temu, aby strony mogły zawierać jakies dodatkowe zastrzeżenia umowne. Budzi też wątpliwości, czy takie dodatkowe zastrzeżenie nie stanowiłoby obejścia przepisów o formie umowy o ustanowieniu rozdzielnosci majątkowej (art. 47 § 1 KRiO) i co więcej, czy mogłoby w ogóle być skuteczne, jeśli stroną takiego porozumienia nie jest Bank udzielający kredytu.

Sąd nie neguje tego, że strony mogły w tym zakresie prowadzić jakies rozmowy i ustalić, że to uczestniczka postępowania będzie regulować spłatę kredytu, o czym świadczy treść pisma uczestniczki postępowania z 10 stycznia 2020 r. (strona 5 tego pisma – k. 49), ale wówczas wnioskodawca miał zrezygnować z roszczeń względem nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego. Skoro zaś wnioskodawca domagał się uwzględnienia w ramach podziału majątku wspólnego również przedmiotowej nieruchomości, to oczywistym jest, że uczestniczka postępowania miała prawo żądać rozliczenia kredytów przez nią spłacanych od września 2014 r.

Sąd nie dał też wiary tym zeznaniom uczestniczki postępowania odnoszącym się do tego, że strony w okresie od października 2010 r. do kwietnia 2011 r. prowadziły wspólne gospodarstwo domowe i w ramach tego ustaliły, że to wnioskodawca przejął na siebie spłatę kredytów. W tej części, to wnioskodawca kwestionował te okoliczności. Przeczył temu, aby strony prowadziły wspólne gospodarstwo domowe i porozumiały się, że w tym czasie, to on miał przejąć na siebie obowiązek spłaty kredytów. Trudno uznać za wiarygodne te zeznania, skoro 29 września 2010 r. strony zawarły umowę o rozdzielnosci majątkowej, a więc niemal zaraz potem miałyby zniweczyć – w drodze jakichś porozumień – sens tej umowy.

Niespornym natomiast było i strony zgodnie to podawały, że w okresie od maja 2011 r. do sierpnia 2014 r. strony dokonywały spłat rat kredytów w równych częściach.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 567 § 1 KPC, w postępowaniu o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami sąd rozstrzyga także o żądaniu ustalenia nierównych udziałów małżonków w majątku wspólnym oraz o tym, jakie wydatki, nakłady i inne świadczenia z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie podlegają zwrotowi. Z kolei § 3, stanowi, że do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w § 1 stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku.

Stosownie do przepisów o dziale spadku, Sąd ustala skład i wartość spadku ulegającego podziałowi (art. 684 KPC), co po przeniesieniu tego na grunt sprawy o podział majątku wspólnego, oznacza obowiązek sądu ustalenia składu i wartości majątku wspólnego.

Nie było sporne między stronami, co wchodzi w skład majątku wspólnego. Strony ostatecznie zgodnie ustaliły, że w skład ich majątku wspólnego wchodzi nieruchomość położona w C. przy ulicy (...) oraz ruchomości stanowiące

wyposażenie domu tam wybudowanego. Strony również ustaliły zgodnie wartości tych składników majątku wspólnego.

W związku z powyższym, Sąd ustalił w pkt 1 postanowienia, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy P. S. i uczestniczki postępowania E. S. wchodzi: zabudowana nieruchomość położona w C., obręb K., o powierzchni 0,1513 ha, oznaczona numerem ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą numer (...) o wartości 550.000,00 zł, zestaw mebli kuchennych (...) o wartości 5.000,00 zł, sprzęty kuchenne tj. zmywarka, piekarnik, płyta gazowa i lodówka o łącznej wartości 1.140,00 zł, materac (...) o wartości 500,00 zł, komplet sześciu krzeseł z elementami sztucznej skóry o łącznej wartości 160,00 zł, 2 hokery z elementami sztucznej skóry o łącznej wartości 160,00 zł oraz 2 fotele (...) o łącznej wartości 200,00 zł.

W tym miejscu podnieść należy tylko dodatkowo, bo w zasadzie strony ustaliły zgodnie wartość nieruchomości, że sąd nie widzi podstaw do obniżenia wartości nieruchomości opisanej w pkt 1 lit. a) postanowienia o wartość kredytu hipotecznego obciążającego tę nieruchomość. Sąd orzekający w tej sprawie stoi na stanowisku i pogląd ten podtrzymuje w sprawie niniejszej, że wartość nieruchomości w sprawach działowych nie powinna być przez sąd ustalana inaczej, niż poprzez odniesienie tej wartości do ceny, którą uzyskałyby strony, gdyby wspólnie tę nieruchomość zbyły. Przyjęcie innej wartości nieruchomości oznaczałoby w istocie odejście od zasady ustalania wartości rzeczy wchodzących w skład majątku wspólnego w oparciu o ceny rynkowe uzyskiwane w obrocie cywilnoprawnym i zaburzałoby wzajemne rozliczenia stron, z oczywistym pokrzywdzeniem tej osoby, która tej nieruchomości w ramach podziału nie uzyskuje.

Mając na uwadze skład majątku wspólnego oraz wartości poszczególnych składników tego majątku, sąd w pkt 2 postanowienia ustalił, iż wartość majątku wspólnego wnioskodawcy P. S. i uczestniczki postępowania E. S. wynosi 558.000,00 zł. Natomiast w pkt 3 postanowienia stwierdził, że udziały stron w majątku wspólnym są równe i wynoszą po 279.000,00 zł.

W pkt 4 postanowienia, sąd rozstrzygnął o sposobie podziału majątku wspólnego, przyznając wszystkie składniki tego majątku uczestniczce postępowania, uwzględniając w tym zakresie jej wnioski. W ocenie sądu niezasadnym było dokonanie podziału poprzez sprzedaż składników majątku wspólnego. W sytuacji, gdy uczestniczka postępowania, która mieszka na nieruchomości wspólnej od kilku lat i korzysta ze wszystkich składników majątku wspólnego, domagała się przyznania tych składników, nieuzasadnionym byłoby zarządzenie sprzedaży tych rzeczy. Jednocześnie – co nie mniej ważne – posiada ona określony majątek (dawna nieruchomość rodziców), który po sprzedaży umożliwi jej spłatę wnioskodawcy.

Tym samym takie rozwiązanie w istocie jest najkorzystniejsze dla obu stron. Nawet z perspektywy wnioskodawcy, w obecnej sytuacji przyznanie tych składników uczestniczce postępowania zapewni mu uzyskanie szybszej rekompensaty niż w przypadku zarządzenia sprzedaży majątku wspólnego.

Obie strony wniosły o rozliczenie wydatków i nakładów, które poniosły z ich majątku osobistego na majątek wspólny. Żądania te są co do zasady usprawiedliwione i znajdują podstawę w przywołanym wyżej art. 567 § 1 KPC, który obliguje sąd do rozstrzygnięcia m.in. o żądaniach stron w zakresie wydatków, nakładów bądź innych świadczeń dokonanych z majątku wspólnego na rzecz majątku osobistego lub odwrotnie.

Przeprowadzone postępowanie dało podstawy do częściowego uwzględnienia żądań stron w tym zakresie.

Zarówno wnioskodawca, jak i uczestniczka postępowania wnieśli o rozliczenie wydatków poniesionych po ustaniu wspólności majątkowej na spłatę kredytów zaciągniętych w trakcie trwania wspólności majątkowej. Najistotniejszą część stanowiły tu kredyty zaciągnięte przez strony w (...) Banku S.A. na budowę i wykończenie domu na nieruchomości, wchodzącej w skład majątku wspólnego (kredyt denominowany /waloryzowany w (...) i kredyt złotówkowy).

Dokonując ustaleń co do tego, w jakiej części spłaty dokonała jedna lub druga strona, należy najpierw wskazać, że w spłacie tych dwóch kredytów uwidoczniły się trzy okresy:

- okres obejmujący październik 2010 r. – kwiecień 2011 r., kiedy to spłaty kredytów dokonywał wyłącznie wnioskodawca,
- okres obejmujący maj 2011 r. – sierpień 2014 r., kiedy to spłaty dokonywały w równych częściach obie strony,
- okres obejmujący wrzesień 2014 r. – grudzień 2020 r., kiedy to spłaty kredytów dokonywała samodzielnie uczestniczka postępowania.

Ma to o tyle istotne znaczenie, że rzutuje na wydatki, które każda ze stron poniosła na poczet spłaty kredytów. Sąd uwzględnił bowiem spłaty dokonane przez wnioskodawcę w okresie od października 2010 r. do kwietnia 2011 r. oraz spłaty dokonane przez uczestniczkę postępowania w okresie od września 2014 r. do grudnia 2020 r.

Nie było natomiast podstaw do rozliczania okresu od maja 2011 r. do sierpnia 2014 r., gdyż w tym okresie strony spłacały kredyty w równych częściach, a w związku z tym nie powstały w stosunkach między nimi żadne zobowiązania z tego tytułu.

W okresie od 1 września 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. uczestniczka postępowania E. S. dokonała spłaty kredytu denominowanego (waloryzowanego) w walucie (...), udzielonego stronom w dniu 31 sierpnia 2007 r., w łącznej wysokości 100.511,19 zł. W tym samym okresie dokonała też spłaty kredytu złotówkowego, udzielonego stronom w dniu 15 października 2009 r., w łącznej wysokości 32.247,81 zł (pomniejszonej o kwotę 1.576,41 zł, która pobrana została tytułem spłaty raty kredytu od wnioskodawcy P. S.).

Tym samym uczestniczka postępowania E. S., tytułem spłaty kredytów zaciągniętych w czasie trwania wspólności majątkowej, spłaciła w sumie 132.759,00 zł, o czym sąd rozstrzygnął w pkt 5 postanowienia.

Natomiast wnioskodawca P. S. w okresie od 1 października 2010 r. do 30 kwietnia 2011 r. dokonał samodzielnie spłaty kredytów zaciągniętych na cele mieszkaniowe w łącznej wysokości 12.345,00 zł. Przy czym w dniu 16 września 2011 r. uczestniczka postępowania zwróciła mu – co jest bezsporne – na poczet tych wpłat, kwotę 3.100,00 zł. Tym samym kwota, która pozostała do rozliczenia z tego tytułu wynosiła 9.245,00 zł (12.345,00 zł – 3.100,00 zł = 9.245,00 zł). Dodatkowo w dniu 5 grudnia 2014 r., w związku z powstałą zaległością w spłacie kredytu złotówkowego, pobrana została z jego rachunku kwota 1.576,41 zł. Łącznie więc wydatki wnioskodawcy przeznaczone na spłatę kredytów mieszkaniowych wyniosły 10.821,41 zł (9.245,00 zł + 1.576,41 zł = 10.821,41 zł).

Wnioskodawca P. S., po ustaniu wspólności majątkowej spłacił także 4 raty kredytu zaciągniętego na zakup i montaż mebli kuchennych wysokości 3.011,90 zł, co również należało uwzględnić.

Łączna wysokość spłaconych kredytów przez wnioskodawcę po ustaniu wspólności majątkowej wyniosła więc 13.833,31 zł (10.821,41 zł + 3.011,90 zł = 13.833,31 zł).

Poza tym wnioskodawca dokonał nakładu na majątek wspólny. Owym nakładem było nabycie i zamontowanie 3 drzwi wewnętrznych w budynku usytuowanym na nieruchomości wspólnej. Koszty poniesione przez wnioskodawcę w związku z tym nakładem wyniosły łącznie 1.800,00 zł.

W związku z powyższym, sąd w pkt 7 postanowienia stwierdził, że wnioskodawca P. S. poniósł ze swego majątku osobistego na majątek wspólny wydatki na poczet spłaty zobowiązań zaciągniętych w czasie trwania wspólności majątkowej w łącznej wysokości 13.833,31 zł oraz nakłady na majątek wspólny w wysokości 1.800,00 zł.

W pozostałym zakresie, wnioski stron o rozliczenie wydatków – jako niezasadne – zostały oddalone, o czym sąd rozstrzygnął w pkt 6 i 8 postanowienia.

Z uwagi na fakt iż, to uczestniczce postępowania E. S. przypadły wszystkie składniki majątku wspólnego, konieczne było zasądzenie spłaty od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy. Jeśli bowiem w wyniku zniesienia współwłasności (tu: w ramach podziału majątku wspólnego) określone rzeczy przyznane zostają jednemu ze współwłaścicieli, ten obciążony będzie obowiązkiem spłaty pozostałych.

Jednocześnie sąd dokonał rozliczenia, zgodnie z żądaniem stron, wydatków i nakładów poczynionych przez każdą z nich.

Wartość majątku wspólnego została ustalona na kwotę 558.00,00 zł. W konsekwencji wartości udziału każdej ze stron wynosiła 279.000,00 zł. W ramach podziału majątku wspólnego, wszystkie jego składniki (o łącznej wartości 558.000,00 zł) przypadły uczestniczce postępowania. Oznacza to, że wnioskodawcy należy się spłata w wysokości 279.000,00 zł.

Dodatkowo wnioskodawcy należy się zwrot $\frac{1}{2}$ wydatków i nakładów, których dokonał na majątek wspólny, tj. kwota 7.816,65 zł ($\frac{1}{2}$ z 13.833,31 zł i $\frac{1}{2}$ z 1.800,00 zł).

Łącznie winien więc otrzymać od uczestniczki postępowania 286.816,65 zł.

Jednakże uczestniczce postępowania należy się zwrot $\frac{1}{2}$ jej wydatków z tytułu spłaty kredytów zaciągniętych w czasie trwania wspólności majątkowej, tj. kwoty 66.379,50 zł ($\frac{1}{2}$ z 132.759,00 zł).

Po odjęciu tej wartości od kwoty należnej wnioskodawcy, daje nam zobowiązanie pieniężne w wysokości 220.437,15 zł (286.816,65 zł – 66.379,50 zł = 220.437,15 zł).

Mając powyższe na uwadze, sąd w pkt 9 postanowienia, zasądził od uczestniczki postępowania E. S. na rzecz wnioskodawcy P. S., tytułem spłaty i rozliczenia wydatków, kwotę 220.437,15 zł płatną w terminie 3 miesięcy od uprawomocnienia się postanowienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności.

Termin płatności został ustalony w związku z deklarowaną przez uczestniczkę postępowania sprzedażą nieruchomości, którą nabyła w drodze spadkobrania po swych rodzicach (k. 260).

Z kolei w pkt 10 postanowienia, zasądzono od uczestniczki postępowania E. S. na rzecz wnioskodawcy P. S., tytułem zwrotu kosztów postępowania, kwotę 500,00 zł, która stanowiła połowę uiszczoną przez niego opłaty sądowej od wniosku. Sąd uwzględnił tu, że uczestniczka postępowania w równym stopniu zainteresowana była rozstrzygnięciem tej sprawy, którą wniósł, ponosząc opłatę z tego tytułu, właśnie wnioskodawca. W aspekcie pozostałych kosztów postępowania, sąd pozostawił obie strony przy poniesionych kosztach postępowania, związanych z ich udziałem w sprawie, zgodnie z dyspozycją art. 520 § 1 KPC

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w postanowieniu